

Nr 269.

Av herr **Lithander**, om beredande av rätt för allmänheten att å motbok uttaga s. k. exportporter.

S. k. "exportporter" (maltdryck klass III) kan, som bekant, ej erhållas annat än genom apoteken efter uppvisat läkarerecept. I och med att statsmakten förlagt försäljningen på detta sätt, har densamma givetvis erkänt denna dryck som ett näringsmedel av medicinsk natur.

Under de år, som denna lagstiftning tillämpats, har denna dryck onödigt fördyrats för konsumenten. Vederbörande har sålunda för att få ett dussin s. k. exportporter först fått betala recept med 5 kronor. Sedermera avhämtas varan å apoteket, som debiterar 1 krona eller 1: 10 för densamma inklusive glas, d. v. s. 12 $\frac{1}{2}$ -porter kosta cirka 18 kronor eller cirka kronor 1: 50 per $\frac{1}{3}$ liter. Köper konsumenten mindre blir priset högre, då kostnaden för läkarerecept får fördelas på ett mindre antal flaskor.

Man borde kunna finna ett sätt att tillhandahålla denna i Sverige tillverkade vara på ett bekvämare och billigare sätt utan att därmed skada nykterheten eller nykterhetsintresset. Denna maltdryck borde kunna, göras tillgänglig å motbok hos systembolagen i likhet med vad som gäller för de importerade vinnerna renvin, rödvin, portvin och sherry, som alla hava långt högre alkoholhalt.

På grund av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta, att s. k. exportporter (maltdryck klass III) inbegripes bland de drycker, allmänheten äger rätt att uttaga å motbok enligt i övrigt gällande föreskrifter i förordningen angående försäljning av rusdrycker, samt att vederbörande utskott måtte formulera härför behövliga ändringar i förordningen.

Stockholm den 22 februari 1926.

Edvard Lithander.